

[Statsministeren]

samme vil lykkes på hospitalsområdet, hvor der er problemer med arbejdstilrettelæggelsen.

Det er regeringens vurdering, at indholdet af de afsluttede overenskomster ligger inden for sådanne rammer, at de ikke forstyrrer gennemførelsen af den mere langsigtede økonomiske politik. Denne politik blev iværksat ved lovgivning i december 1979 og videreført i majforliget i fjor mellem de fire partier og har nu fået en foreløbig bekræftelse, justering og udbygning ved det forlig, der blev indgået den 20. maj med de samme partier.

Den første del af den langsigtede plan har givet gode resultater. Der er sket en betydelig nedgang i energiforbruget her i landet. Prisudviklingen har i en længere periode været behersket, men i de seneste måneder må vi erkende at der har været en vis reaktion på udløbet af prisloven og på den stigende dollarkurs. Men månedspristallet for april var alligevel kun 9 pct. højere end i april 1980.

Der er derfor tale om en prisudvikling, som er væsentligt svagere end i f. eks. Norge, Sverige, England og Frankrig, som jeg kan fortælle i de seneste 12 måneder har haft en prisstigning på mellem 12½ og 14½ pct. På den anden side må vi erkende, at vi stadig har en noget stærkere prisstigning end lande som Tyskland, Holland og Belgien, hvor årsraten har ligget på mellem knap 6 pct. og knap 8 pct.

Der er altså fortsat sket en betydningsfuld forbedring af konkurrenceevnen. De foranstaltninger på lønområdet, der blev gennemført i december 1979, de gradvise kurstillpasninger og udviklingen i de internationale valutarelationer har øvet deres gavnlige virkning på konkurrenceevnen. Det har også bidraget til at styrke erhvervslivet i den internationale konkurrence, at den danske rente ikke er steget i samme takt som det internationale renteniveau.

Trods stadig vigende internationale konjunkturer er det lykkedes at opretholde en mængdemæssigt uændret eksport. Samtidig er der sket en meget betydelig nedgang i de importerede mængder. Hvis vi sammenligner januar og april 1981 med de samme måneder 1980, ser vi, at udgifterne til import er faldet med næsten ½ mia kr., mens eksportindtægterne er steget med næsten 4 mia kr.

Hvad betyder det? Det betyder reelt, at årsniveauet for underskuddet på handelsba-

lancen er faldet fra 25 mia kr. i begyndelsen af 1980 til ca. 12 mia kr. i begyndelsen af 1981, og det er altså sket samtidig med, at bytteforholdet over for udlandet er forringet med 4½ pct., noget, der på årsbasis svarer til ca. 9 mia kr.

Derfor kan jeg sige, at disse resultater klart understreger, hvor vigtigt det er, at den langsigtede plan bliver videreført med de justeringer, som udviklingen især i de ydre vilkår gør nødvendig.

Men lad mig klart erkende, at udviklingen også har sine mørke sider. Konjunkturerne ude omkring er stadig vigende. Industriproduktionen har været faldende, og ledigheden har været kraftigt stigende. Også her må jeg kigge lidt ud internationalt. I de syv vesteuropæiske lande, som ligger os nærmest – og det vil sige Norge, Sverige, Tyskland, England, Holland, Belgien og Frankrig – er ledigheden steget fra 4,4 mill. i marts 1980 til 6,2 mill. i marts 1981, altså på 1 år en stigning på 1,8 mill. eller 40 pct. Det er en kraftig stigning, og i den situation og under disse konjunkturer har det desværre ikke været muligt at undgå en stigning i arbejdsløsheden også i Danmark.

Regeringen beklager meget, at de monetaristiske tanker har fået en alt for stor vægt i de internationale økonomiske overvejelser, og at det ikke har været muligt at samle de vesteuropæiske lande om en mere ekspansiv politik.

Vi i socialdemokratiet og regeringen er modstandere af den filosofi, der ligger til grund for monetarismen. Vi vil overalt, hvor vi deltager i internationale organisationer, arbejde på at hindre, at den får overvægt i udformningen af den økonomiske politik. Vi ønsker, at der bliver lagt større vægt på hensynet til produktionen og beskæftigelsen, og vi ser det som en fælles opgave ikke mindst for de socialdemokratiske partier i Europa at arbejde for en mere aktiv beskæftigelsesfremmende politik.

François Mitterrands valg til præsident i Frankrig giver håb om, at disse bestræbelser nu vil få øget styrke.

Men når der føres en mere tilbageholdende politik i den øvrige vestlige verden, kan det altså ikke undgå at påvirke os og begrænse de muligheder, vi selv har for at føre en endnu stærkere beskæftigelsesfremmende politik.